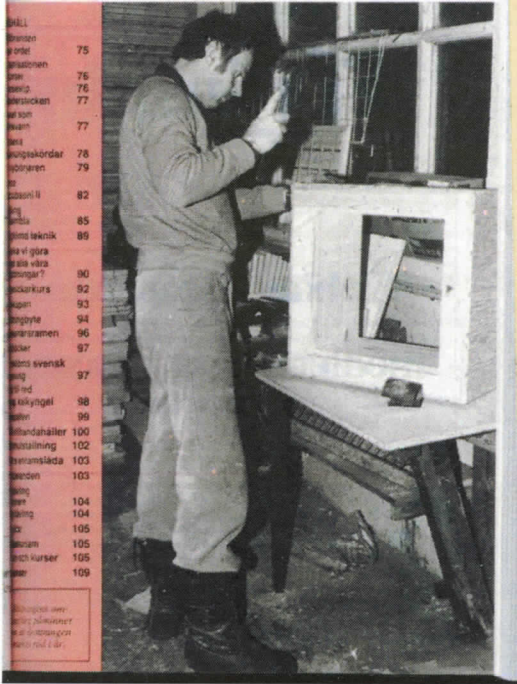

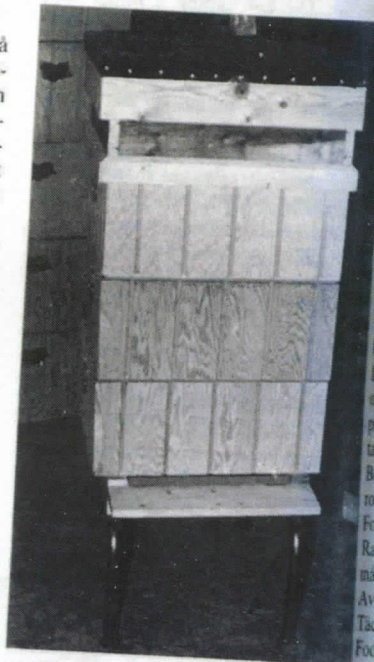
VIKBOLANDETS BIODLARE

**Foton och tidningsklipp
från verksamheten
1982-2002**

Kupsnickarkurs

Under hösten och vintern har ett gäng på 9 glada entusiaster från Vikbolandets biodlareförening samlats en kväll i veckan och snickrat kupor. Drivande kraft har varit föreningens ordförande Åke Oscarsson, som också har lett arbetet och ställt upp med lokal. "Vikbolandskupan", som vi kallar vår skapelse, är en vandringskupa, där vi försökt få fram en praktisk och enkel kupa. Genom att utnyttja de olika gruppmedlemmarnas kontakter, har vi kunnat köpa materialet till fördelaktiga priser och därmed fått ett lågt pris på kupan. Dessutom har vi haft tillgång till bra lokaler och maskiner, vilket gjort att arbetet flutit fint. I första omgången har 19 kupor tillverkats, och ytterligare ett trettio-tal planeras. När alla dessa kupor är befolkade med bin, blir det en väsentlig utökning av föreningens samhällen.

Vikbolandskupan.

Snickarkvällen har dessutom givit trevlig samvaro med mycket bibrat, och gemenskapen i föreningen har stärkts. Andra föreningar uppmanas därför att följa vårt exempel.

Lars-Göran Arvidsson

Omslagsbilden

Många är de biodlare, som själva tillverkar sina bikupor. Här ses Åke Oscarsson, Vikbolandets bf., i arbete. Läs mer härom inne i tidningen. - Foto Lars-Göran Arvidsson

**Kupsnickarkurs
hösten 1982**

Glada deltagare från
vänster:
Claes Hertzman
Åke Oscarsson
Jan Karlsson, Kruskoppetorp

Sune Engström
Conny Eriksson
Nils-Åke Hansson
Raymond Gustafsson

Åke Oscarsson visar
resultatet av gängets mödor.

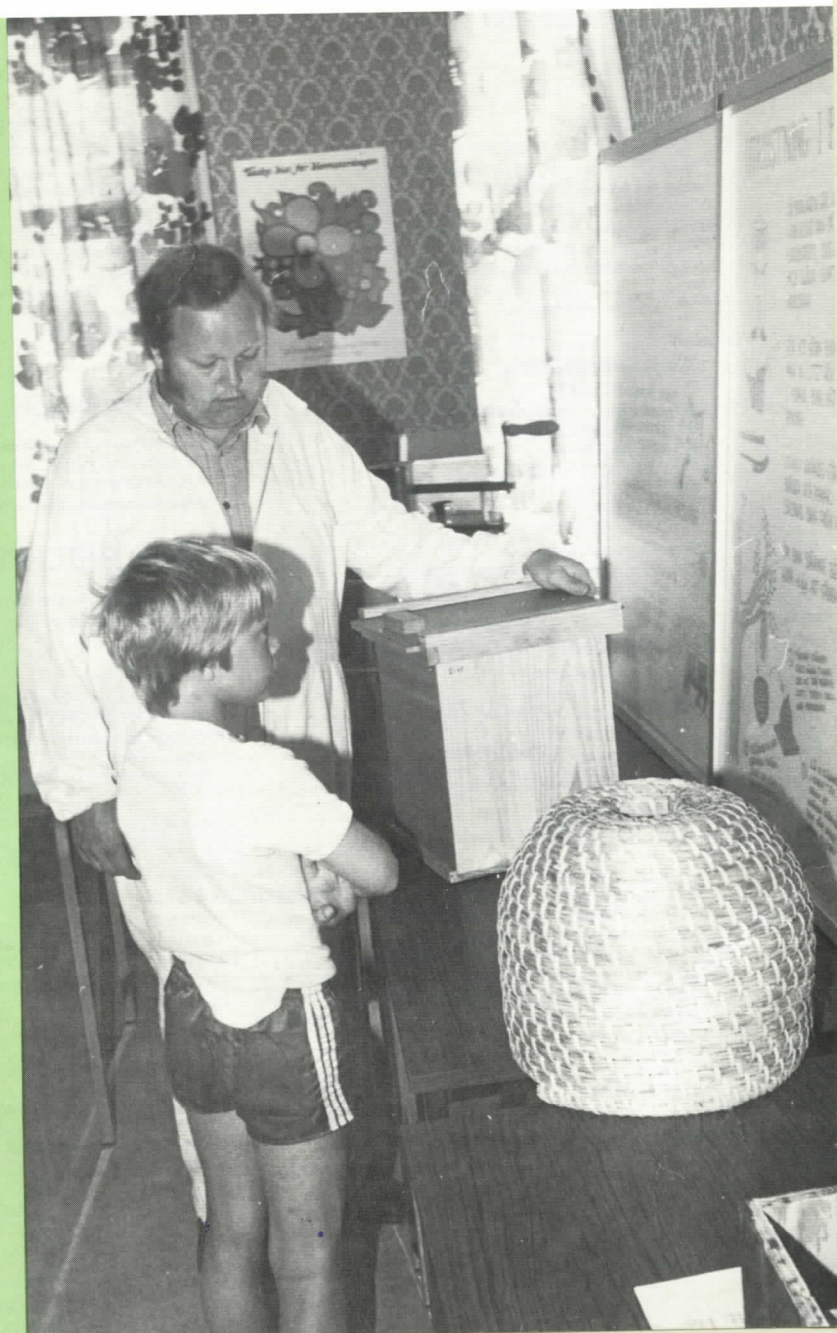
Vikbolandsdagar i
Arkösund juli 1984

Bi tidningen SEP 84

INNEHÅLL

Ordföranden har ordet	303
Organisationen	
Styrelsesamm.	304
Marknadskomm.	304
Kurser	304
Honungspris	305
Propolisinsamlingen och dess betydelse	305
För nybörjaren	306
Birökt på Sovjetisk statsbruk	308
Plastförpackning eller glas?	309
Glömda recept	310
Från riksförbundsmötet	313
Om Ekobi och utländsk honung – ett genmäle	313
Bi-85	314
Så här gör vi	315
Kurs i inseminering	316
Kamomillsalva	316
Hederstecken	317
In memoriam	317
Möten och kurser	317
Annonser	319

Bitidningens omslagsfärg påminner om att drottningen märkes grön i år.

OMSLAGSBILDEN

"Denna kunskap den skall vandra..." P-G Skoglund förklarar biodlingens mysterier för intresserade Magnus Larsson, 9 år. – Foto Lars-Göran Arvidsson, Vikbolandet.

Gunilla Oscarsson och Karin Linderhjelm säljer honung. Foto Lars-Göran Arvidsson.

Så här gör vi

Under Vikbolandsdagarna 7-8 juli var det extra surrigt både inuti och utanför gamla stationshuset i Arkösund. Vikbolandets bf deltog då med utställning om biodling. Inuti stationshuset hade vi ställt upp ett bisamhälle i en plexiglaskupa, med fluster ut genom fönstret. I en kassett kunde drottningen studeras på nära håll. Vi visade olika biretskap, och på en skärm-utställning, som vi lånat av Uppsala bf, kunde besökarna studera bin och biodling i ett nötskal. Givetvis sålde vi också honung, vaxljus, litteratur, m.m. Intresset för utställningen var enormt och vi gjorde stor propaganda för biodlingen, både för lokalbefolkningen och turister från hela Sverige. Ett flertal personer anmälde sitt intresse för att starta med biodling. Den nyslungade honungen gick åt som smör i solsken, och i genomsnitt sålde vi en burk

var 4:e minut, vilket gav ett bra tillskott till föreningskassan. Vi i föreningen tyckte det var enormt stimulerande, och ser redan fram emot nästa års Vikbolandsdagar.

Lagom till Vikbolandsdagarna hade vi också fått vårt föreningsmärke klart. Det grundar sig på hembygdsföreningens märke, med symbolerna för Vikbolandets tre härader Björkekind, Lösing och Östkind. Runt dessa symboler kretsar bin. Även bin bidrar ju till en levande hembygd.

Lars-Göran Arvidsson

Åke Oscarsson
demonstrerar
biodlarens utrustning

315

Kupan med plexiglasväggar
och fluster ut genom
fönstret väckte stort
intresse.

Olle Linderhjelm
förklarar före en
intresserad åskådare.

Utställning med informationstavlor

Gunilla Oscarsson och Karin Linderhjelm vid försäljningsbordet

Per-Gösta Skoglund demonstrerar honungsslungning. I bakgrunden syns plexiglaskupan.

Vikbolandsdagar i
Björksätter juli 1985

Vikbolandsdagarna

Vikbolandsdagarna är ett återkommande arrangemang där traktens konst, hantverk, m.m ställs ut, och föreningar kan presentera sin verksamhet. Vikbolandets biodlare deltog för andra året i rad med utställning och presentation av biodling.

Utefter lokalens väggar hängde planschier som beskrev biodlingen, och på bordet demonstrerades diverse redskap. Dessutom visade vi levande bin, dels i en 10 ramars plexiglaskupa (med fluster ut genom fönstret), och dels i en enramskasset, där drottningen kunde observeras. Runt omkring allt detta cirklade vitklädda biodlare, som kunde förklara biodlingens mysterier för publiken.

Till skillnad mot i fjol kunde vi i år också demonstrera honungsslungning, vilket väckte stort intresse. Den nyslungade honungen silades, tappades och såldes direkt. Efterfrågan var enorm, och många fick vänta till nästa slungning innan de kunde köpa sig en burk. Dessutom sålde vi "normal" honung, vaxljus, och hade ett honungslotteri.

Publikintresset var stort, och vi fick mycket beröm för vårt arrangemang. Lokaltidningen "Folkbladet" hade bild på första sidan, och en helsida inuti tidningen dagen efter. Vi gjorde alltså god PR för biodlingen, men det bästa av allt var, att vi fick kontakt med flera personer som ville börja med biodling.

Text och bild: Lars-Göran Arvidsson

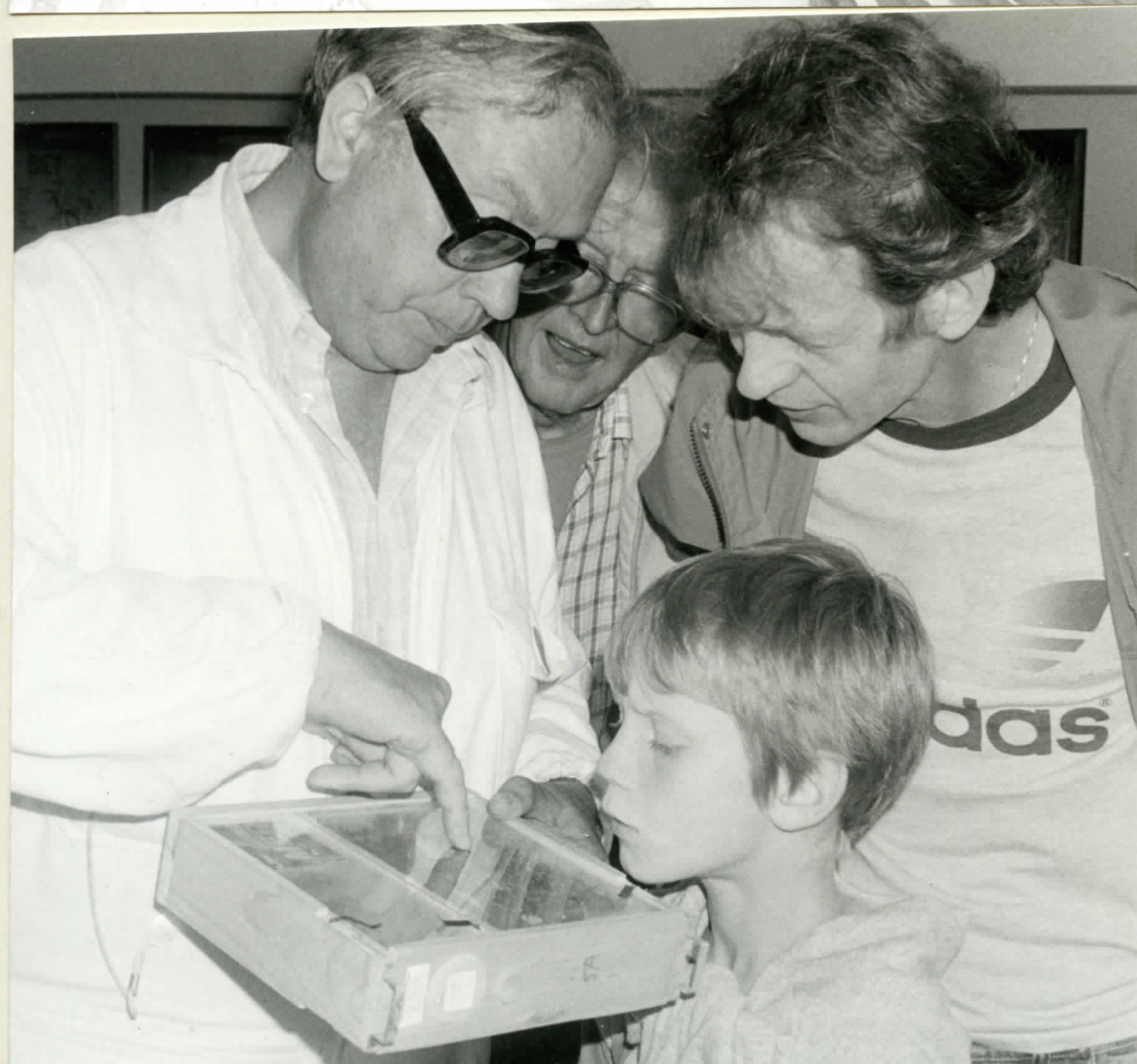

Kjell-Ove Martinsson täcker
av honung.

Under överinseende av Per-
Gösta Skoglund

Åke Oscarsson i samspråk
med besökare

Olle Linderhjelm
visar drottningen
i en kassett

Möte bland biodlare

Vikbolandet Vikbolandets biodlare samlades till årsmöte i Tingsborg, Östra Ny i fredags. Förutom vanliga årsmötesförhandlingar lyssnade man till NT:s sportjournalist Jan Rådegård, som också är infödd Vikbolandsbo. Det blev en trevlig stund med minnen från många av de stora idrottsstjärnorna, men även historier på det lokala planet. Naturligtvis kom Gunnar Nordahl på tal och likaså Arne Bergström.

Årsmötet hade en del nyval och omplaceringar att ta ställning till. Kassören Torsten Berglund hade av sagt sig omval och likaså Jan Strålman i styrelsen. Ny kassör blev Anders Karlsson och i styrelsen invaldes Nils Olov Nilsson, Ljunga och Margareta Löfgren, Arkösund. Torgny af Forselles utsågs till vice ordförande, efter Anders Karlsson, i övrigt kvarstår styrelsen.

Under övriga frågor, kom "Honungens Dag" på tal. Varför blev det inte någon sådan i höstas? Ordföranden, Olle Linderhjelm, förklarade att intresset varit dåligt både från biodlarnas sida och från handelns. Det är dock flera som frågat efter denna aktivitet, så mötet beslöt att arbeta för att försöka få till stånd en "Honungens Dag" i samband med "Lanthandelns Dag". □

Sillfrukost för biodlare

Vikbolandet Tidig morgonsamling blev det den första maj för Vikbolandets biodlare, som hade sillfrukost i Boglinatorpet i Östra Stenby. Ett tjugotal biodlare samlades för att diskutera den kommande säsongen. Olle Linderhjelm föredrog hur de nya momsreglerna kan inverka på prissättningen av honung. Ordföranden Torgny af Forselles berättade om en kommande utflykt till Töreboda Biredskapsfabrik. Föreningen kommer även i år att anordna sommarkväll i bigården, som numera har blivit tradition bland biodlarna på Vikbolandet. □

Biodlare hade årsmöte

Vikbolandet Vikbolandets Biodlare har haft årsmöte. En titt i verksamhetsberättelsen visar på ett livaktigt år.

Sjukdomskommittén kan konstatera att det fruktade varroakvalstret ännu inte nått hit, liksom att föreningen i år varit fri från amerikansk yngelröta.

Nils-Bertil Bertilsson utsågs till vinnare av föreningens bästa honung.

Styrelsen fick följande utseende för 1996: Torgny af Forselles ordförande, Anders Iozon

vice ordförande, Lars-Göran Arvidsson sekreterare, Anders Carlsson kassör, och Margareta Löfgren materialansvarig.

Efter årsmötet presenterades kvällens hemliga gäst, som var fd biodlare och välkände Vikbolandsprofilen Lambert Andersson. Han berättade den fängslande historien om Broxvik och dess förbannelse. □

Luciatablå hos SALF-pensionärer

Norrköping Salfs pensionärsförening har haft årets sista möte i Ljurasalen den 12 december. 70 medlemmar var samlade och fick njuta av en luciatablå framförd av tre klasser från Bjärbyskolan.

Bengt Olsson och Åke Mål underhöll med musik och sång. □

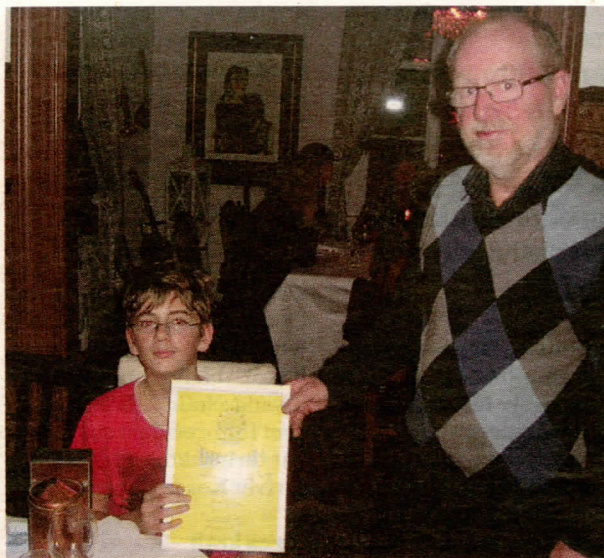
• **Vikbolandets Biodlare** har haft årsmöte. En titt i verksamhetsberättelsen visar på ett livaktigt år. Sjukdomskommittén konstaterar att det fruktade varroakvalstret ännu inte nått hit, liksom att föreningen i år varit fri från amerikansk yngelröta. Honungsbedömningskommittén har korat vinnaren av föreningens bästa honung, som blev Carina Sigurd.

Styrelsen för 2001 är: Torgny af Forselles ordförande, Anders Ionzon, vice ordförande, Lars-Göran Arvidsson, sekreterare, Anders Carlsson, kassör, och Margareta Löfgren, materialansvarig.

Efter årsmötet presenterades kvällens hemliga gäst, som var Christer Holmgren. Han visade och berättade om hur den tidiga mänskligheten tillverkade och använde vapen och redskap.

■ **Vikbolandets Biodlare** har haft årsmöte. Olle Linderhjelm korades av honungsbedömningskommittén till vinnare av priset för föreningens bästa honung. Honungsproverna från bedömningskommitténs arbete kommer att skänkas till Kättinge skolas matsal. Styrelsen för 2010: Torgny af Forselles ordförande, Anders Carlsson vice ordförande, Lars-Göran Arvidsson sekreterare, Åke Oscarsson och Arvid Larsson ledamöter. Efter årsmötet visade Lennart Lander bilder från sina fågelskådningsresor världen över.

■ **Vikbolandets Biodlare** har haft årsmöte på Café Ro i Ö Husby. Föreningens yngste medlem, 13-åriga Tom Brunell, korades av honungsbedömningskommittén till vinnare av priset för föreningens bästa honung. Honungsproverna från bedömningskommitténs arbete kommer att skänkas till Dagsbergs skolas matsal. Styrelsen för 2011 är: Torgny af Forselles ordförande, Åke Oscarsson vice ordförande, Anders Carlsson kassör, Lars-Göran Arvidsson sekreterare och Arvid Larsson ledamot.

Vikbolandets biodlares ordförande Torgny af Forselles överlämnar diplom och vandringspris för årets bästa honung till Tom Brunell.

FOTO: PRIVAT

Noterat

● **Vikbolandets biodlare** har haft årsmöte. Riksförbundsordförande Monica Selling pratade om verksamheten i Sveriges Biodlares Riksförbund. Årets höjdpunkt var föreningens 100-årsjubileum som firades med en biodlingsdag vid Björksätter i Kudby. Landshövding Elisabeth Nilsson var jubileumstalare. Det var en späckad dag med visning av bin, slungning av honung, två föredrag, servering av honungsrätter, utställning, m. m. Verksamhetsberättelsen visar i övrigt på tre temamöten, fem medlemsmöten och sommaröppet i föreningsbigården på tisdagskvällar. Alla möten med god anslutning. Det stora intresset att börja med biodling håller i sig och nybörjarcirkeln hade 10 deltagare. Till ordförande valdes Lars-Göran Arvidsson och styrelselemöter blev Tomas Wallentin, Håkan Karlsson, Caroline Petri, Johanna Lindwall-Jepås och Weronica Roos-Heinefeldt. Priset för bästa honung 2017 vanns av Lars-Göran Arvidsson. Proverna efter honungsbedömningen kommer att skänkas till Vikbolandsskolan.

NOTERAT

noterat@nt.se

■ **Vikbolandets Biodlare** har haft ett välbesökt årsmöte med 35 av 61 medlemmar närvarande. Mötet hölls på Zarah Leandermuseet i Härads Hammar. En titt i verksamhetsberättelsen visar på ett livaktigt år. Torgny af Forselles, korades av honungsbedömningskommittén till vinnare av priset för föreningens bästa honung. Det var hans fjärde inteckning i vandringspriset. Honungsproverna från bedömningskommitténs arbete kommer att skänkas till Tåhy skolas matsal. Styrelsen för 2012 är Torgny af Forselles ordförande, Anders Carlsson, Lars-Göran Arvidsson, Arvid Larsson och Mikael Dahlstedt. Efter årsmötet berättade Brigitte Pettersson om Zarah Leander och om sin tid i hennes tjänst. Föreningens ordförande Torgny af Forselles avtackar Åke Oscarsson för långtids förtjänstfullt arbete i styrelsen.

Vikbolandets Biodlare har haft årsmöte, Torgny af Forselles avtackade Åke Oscarsson för arbetet i styrelsen.

FOTO: PRIVAT

Berit och Jan-Erik Karlsson gjorde årets bästa honung.

FOTO: PRIVAT

■ **Vikbolandets Biodlare** har haft årsmöte. Till ny ordförande valdes Anders Ionzon. Övriga styrelse för 2013 är: Anders Carlsson, Lars-Göran Arvidsson, Arvid Larsson och Tomas Wallentin. Berit och Jan-Erik Karlsson, vann priset för föreningens bästa honung. Honungsproverna kommer att skänkas till matsalen på Vikbolandsskolan i Östra Husby. Efter årsmötet underhöll författaren Sven

NT 11/12 - 2012

1987 ?

Nils Svensson, Valdemarsvik, visade med sitt hembygge hur det är lättast att snickra ramar. Demonstrationen skedde vid biodlarmötet i Östra Husby.

Biodlare diskuterade bilus och utbildning

Vikbolandets biodlarförening har hållit höstmöte och treföreningsmöte. Mötet hölls i bygdegården, Östra Husby, Vikbolandet.

Vikbolandets biodlarförening var värdar för Söderköpings- och Norrköpingsavdelningarna. I år var även Valdemarsvik biodlarförening inbjuden. I och med detta möte så kommer det att bli fyr-föreningsmöte i fortsättningen.

Man kommer att byta erfarenheter inom biodlingen. Även inom andra områden kommer samarbetet att utökas.

Vice ordföranden Olle Linderhjelm, Vikbolandet, hälsade ett 75-tal intresserade välkomna.

Den största frågan på dagordningen gällde varroan. Varroa

är en bilus, som suger blod ur bina. Sverige har över huvud taget klarat sig mycket bra. Hitintills är det bara Gotland som är drabbat, annars finns varroan runt omkring våra gränser.

Paneldebatt

För dagen fanns det en paneldebatt bestående av Herbert Kreutz, Norrköping, Åke Johansson, Söderköping och Olle Linderhjelm, Vikbolandet vilken även var frågeställare.

Panelen fick frågan om föreningarna har någon funktion. Hela panelen tyckte att föreningarna har en mycket stor funktion. Bland annat när det gäller nybörjare. De behöver en hemvist där de kan få svar på sina funderingar och även när det gäller utbildning.

På frågan om föreningarna har gjort något de var stolta

över svarade ordföranden Herbert Kreutz, Norrköping, att de satsar hårt på utbildning. Bland annat på temakvällar och cirkular.

Bigården

Åke Johansson, Söderköping, tyckte att deras föreningsbigård var en bra sak och många instämde i detta. Olle Linderhjelm, Vikbolandet, tyckte att det var bra att föreningen var med på Vikbolandsdagarna. Att föreningen fick visa upp sig och sprida kunskap om biodlingen i stort. Även upplysa om drottningodling, kupor, redskap och sist men inte minst om ekologin.

Mötet avslutades med samkväm och man tittade också på gamla och nya bireddskap.

RAYMOND GUSTAFSSON

Vikbolandets biodlare avtackade sin kassör

Ordföranden Lars-Göran Arvidsson kunde hälsa ett 25-tal medlemmar välkomna när Vikbolandets biodlarförening hade årsmöte i Kuddby skolas matsal.

Man pratade bl a om huruvida föreningen ska starta en föreningsbigård vid Östra Husby bygdegård. Något slutgiltigt resultat kom inte fram under mötet, utan styrelsen ska arbeta vidare med frågan.

Föreningen kommer även att medverka i "Jul på Mem", där man bland annat kommer att sälja honung och vaxljus.

Förslag om en Finlandsresa med besök på en finsk bigård kom upp. Det ska undersökas om intresse finns för en sådan resa.

Som avslutning på mötet avtackades Inga Wernström, avgående kassör, med blommor.

Efter valen fick styrelsen följande utseende: Lars-Göran Arvidsson, ordförande, Olle Linderhjem, vice ordförande, Torsten Berglund, kassör, Per-Gösta Skoglund, sekreterare, Åke Oscarsson, styrelseledamot. Bömhe Wassgren och Folke Sandell, revisorer.

RAYMOND GUSTAFSSON

Här avtackas Inga Wernström med blommor av ordföranden Lars-Göran Arvidsson, då Vikbolandets biodlarförening höll sitt årsmöte.

NT 1988-07-09

Sommaravslutning för biodlarförening

Vikbolandets biodlarförening har haft avslutning på sina sommarkvällsmöten. Intresset har varit mycket stort på mötena som har varit fem till antalet.

Man har träffats hemma i bigården hos olika biodlare och haft ett tema varje gång. Bland annat har man diskuterat svärmceller, drottningodling, bikupor och bibod och nu senast skördetid.

Vid det senaste mötet träffades ett 25-tal intresserade hemma hos värdparet Birgitta och Torsten Berglund, Erikslund, Rönö, Vikbolandet.

Där fick de lära sig hur man letar efter drottningen, om det finns någon över huvud taget.

Då tittar man efter ägg och larver. Även "stänkprovet" på honungen genomfördes, där man ser om honungen är tillräckligt mogen för att slungas. Det genomförs på det viset att man tar en ram och skakar till lite kraftigt och snabbt. Sitter honungen kvar i vaxkakan är det dags att slunga ur den. Förevisare i kuporna var Åke Oscarsson.

Avslutningsvis var det dags för samkväm med medtagen kaffekorg, där även vice ordföranden Olle Linderhjem tackade alla som varit värdar under sommarkvällarna och alla som besökt dessa. Han försökte även värva nya värdar till nästa såsong med gott resultat.

NT 1988-09-23

Biodlare på höstmöte

Östergötlands Läns Biodlareförbund hade i lördags höstmöte i Östra Husby Bygdegård. Länsförbundsordföranden Åke Fredriksson hälsade 50-talet deltagare välkomna. Därefter presenterade värdföreningens ordförande Olle Linderhjem, Vikbolandet och dess Biodlareförening. Han påpekade bl a att föreningen har ca 60 medlemmar, vilket utgör 1% av Vikbolandets cirka 6 000 innevånare. Åke Fredriksson fortsatte med information från Länsförbundet. Han visade också beräkningar på att vinterförlusterna orsakade östgötabiodlarna ekonomiska förluster på lågt räknat en halv miljon kronor om året. Föredragshållare var André Beviz från Örebro, som höll ett lysande föredrag om egna och andras undersökningar av binas övervintringsförmåga.

Föreningens veteran

Sigvard Johansson

belönas med SBR:s silvernål

Temakvällar för biodlare

Under mars har det hållits tre temakvällar för biodlare i trakten. Norrköpings- och Vikbolandets Biodlareföreningar har varit arrangörer.

Träffarna har rönt stort intresse och varit välbesökta. För de två första kvällarna stod Norrköpingsföreningen för värdskapet. Första kvällen ägnades åt, att med mikroskopets hjälp diagnostisera tarmsjukdomen nosema, samt att kontrollera förekomst av det fruktade varroaqualstret. Deltagarna hade med sig prover från sina egna bigårdar. Dessbättre hittades ingen varroa. Däremot fann man inte oväntat en del förekomst av nosema.

Den andra kvällen gästades av riksförbundets konsulent Erik Björklund. Han informerade om riksförbundets arbete, vilka aktiviteter som var på gång, läget i skattefrågan, och honungsläget. Han visade också bilder från den expedition man gjort till Monte Kola i Kenya, för att hämta avelsmaterial från det fromma härdiga och flitiga afrikanska bergsbiet.

Den tredje kvällen svarade Vikbolandsföreningen för värdskapet. Föredragshållare var ergonomiexperten och tillika biodlaren Gunnar Krantz. Han gav en utförlig information om hur våra leder och muskler, och då speciellt ryggen, fungerar, och hur man på bästa sätt skall undvika belastningsskador. A och O är tränade muskler, speciellt bukmuskler, att man lyfter med knäna, samt att lyfta nära kroppen för att minska hävstången på diskarna. Han betonade också, att om man var flera i arbetet med bina, skulle man växla arbetsuppgifter. Likaså borde man anpassa rammåttet så att honungslådorna inte blir för tunga och kuporna för höga.

NT 1990-07-10

Besök i ^{NT} bigården _{10/7 -90}

Vikbolandets Biodlare har traditionsenligt avverkat fem träffar under mottot "sommarmkväll i Bigårn". Träffarna har ägt rum i olika medlemmars bigårdar och uppslutningen har trots fotbolls-VM varit mycket stor. Även medlemmar från grannföreningar har kommit på besök.

Kvällarna har alltid börjat med praktiska övningar, mestadels i bikuporna. Sedan har man under gemytlig samvaro samlats i det gröna och inmundigat innehållet i de medhavda kaffekorgarna, och diskussionerna var då stundtals livliga.

Första kvällen ägnades åt att öva färgmärkning. Drottningen färgmärks, för att man lättare skall hitta och veta hennes ålder. För att inte riskera värdefulla drottningar, tränade man på drönare.

Nästa kväll blev det allvar, då riktiga drottningar färgmärktes och vingklippes. Dessutom kontrollerades vattenhalten i den indragna nektarn.

Tredje kvällen gjordes en s k avläggare från ett samhälle som var på gång att svärma. Detta innebar att samhället delades och man därmed föregrep binas svärmning.

Fjärde kvällen, som också var sommarmöte, var lite extra. Föreningen hade då besök av det från TV kända filmteamet Carl-Otto Mattsson och Tom Hartman. De håller på att spela in en film för riksförbundets räkning, och Vikbolandets Biodlare skulle medverka. De praktiska övningarna bestod av drottningbyte i två samhällen.

Sista kvällen bjöd på lite ostadigt väder, varför ingrepp i bikuporna skrinlades. Istället diskuterades honungsbehandling, och de krav som ställs för att honungen skall få högsta kvalitet. Praktiskt demonstrerades hur mycket honungen skall röras innan den är klar att tappas på burk.

NT 1990-11-30

VIKBOLANDET

Biodlare hade möte

Ute i Tingsborg, Östra Ny höll i lördags Vikbolandets biodlare årsmöte, och det var den första riktiga vinterkvällen med blötsnö och långt ifrån sommarens bisurr.

Årsmötet inleddes med sedvanliga årsmötesförhandlingar, där en innehållsrik verksamhetsberättelse lästes upp, kassareport och reviderade stadgar behandlades. Styrelsen för 1991 ser således ut som följer, ordförande Olle Linderhjelm, vice ordförande Jan Strålmån, sekreterare Lars-Göran Arvidsson, kassör Torsten Berglund och styrelseledamot och materialförvaltare Åke Oscarsson.

Ur verksamheten kan nämnas att "sommarmkväll i bigården" varit ett välbesökt arrangemang och att det kommer att upprepas nästa sommar.

Det vax-renseri som föreningen driver som samfällighet och är konstruerat av föreningsmedlemmar har varit mycket lyckat och fungerar väl.

Biodlarföreningen har även varit föremål för ett avsnitt i en filminspelning under sommaren om "biodlingen i Sverige" i SBR:s (Sveriges Biodlares Riksförbund) regi. Filmen kommer så småningom i TV.

Honungskommittén i föreningen väljer ut den godaste

honungen producerad i föreningen och årets pris gick till Anders Carlsson, tätt följd av förra årets vinnare Margareta Löfgren. För ändamålet har föreningen instiftat ett vandringspris i form av en ärevärdig gammal rökpust, och syftet är inte enbart det roliga med tävlingar, utan även att hålla en hög och jämn kvalitet på honungen.

Vid samkvämet informerade Carl-Otto Mattsson om den nya skattepålagan som gäller allt hobbyarbete även biodlingen. Regeringen har tagit beslutet men riksskatteverket har inte utformat bestämmelsen ännu.

SBR har haft en delegation hos riksskatteverket och hopp finns om att det kommer att bli vissa undantag.

En annan delegation kommer att uppvakta jordbruksministern Mats Hellström den 14 december.

Som en ringa men dock tröst berättade Carl-Otto om forna tiders biodling och de skatter och pålagor som i alla tider har berört våra näringar. Redan år

1248 vid Skänninge möte fastslogs att avgift skulle utgå i form av honung och vax till biskoparna.

Hållandet av häst för konungen som var sed kunde utgå i form av honung, och en häst motsvarade ungefär 10 tunnor oskirad honung. En tunna var ungefär 90 liter och oskirad honung är detsamma som att vaxet är kvar.

Det är nog tur att man inte jämför med en häst idag vid beräkningen av skatt med tanke på vad en häst kan vara värd.

Om man vill läsa mer om den gamla bihållningen i Sverige, så finns en rapportserie av Erik Husberg om biodlingens historia. Rapporten Kungl Majt:s bistockar uti Småland. En studie i 1500-talets skatte- och naturhushållning har införskaffats till Vikbolandets biodlares föreningsbibliotek.

Det 30-talet medlemmar som infunnit sig till årsmötet såg med tillförsikt fram emot det nya biodlingsåret och vandrade ut i vinterkvällen.

KARIN LINDERHJELM

Biodlaremöte:

Bäst och mest fick priser

Vikbolandets Biodlare hade i fredags årsmöte i Rönö Bygdegård. Styrelsen kunde i sin verksamhetsberättelse se tillbaka på ett händelserikt år. Mest glädjande var naturligtvis årets fantastiska skörd av honung, den i särklass högsta i föreningens historia. Totalt blev den drygt 27 ton, vilket utslaget per samhälle blir 80 kg.

Nästa års styrelse fick följande utseende: Olle Linderhjelm ordförande, Jan Strålman vice ordförande, Lars-Göran Arvidsson sekreterare, Thorsten Berglund kassör, Åke Oscarsson materialansvarig.

Styrelsen hade i år instiftat två hederspriser. Ett för högsta genomsnittsskörd, som gick till Sigvard Johansson med fenomenala 157 kg per samhälle. Det andra var ett vandringpris för bästa honung, som utgjordes av en gammal rökpust i mäsing. Detta erövrades av Margareta Lövgren.

Efter mötesförhandlingarna fick kvällens gäst, riksförbundskonsulent Erik Björklund ordet. Han började med att informera från riksförbundet. Honungsskörden har varit rekordstor i hela landet och på Honungsförmedlingen räknar man med att få in 2-3 gånger så mycket som normalt. Därmed kommer den svenska honungen att räcka hela året.

Han kunde också avslöja att nästa års rabattfrimärken kommer att handla om bin och biodling. Efter informationen, höll han ett lysande föredrag om bin och människor i Kenya. Dels från en resa, där man hämtade avelsmaterial av det afrikanska bergsbiet åt den världsberömda engelske munken, Broder Adam, som skapat Buckfastbiet. Dels från det bi-

stndsarbete som Svenska Mount Elgonföreningen bedriver i Kenya.

1989

NT 1989-06-02

Sommarkväll i Bigårn ^{2/6-89}

Vikbolandets biodlare samlades i tisdags till den första av 5 "Sommarkväll i Bigårn". Rekordmånga deltagare, 30 st, hade mött upp hos kvällens värd, Sigvard Johansson, Tallåsen, Östra Stenby.

Föreningens ordförande Olle Linderhjelm hälsade välkommen och passade samtidigt på att uppmana de redan etablerade biodlarna att hjälpa nybörjarna med anskaffning av bin genom försäljning av avläggare och svärmar.

Under Åke Oscarssons ledning tog man sig sedan en titt i ett par av Sigvards samhällen. Inledningsvis konstaterade man snabbt att det redan fanns mycket honung i skattlådorna. I det första samhället hittade sedan Åke, till deltagarnas stora förundran, två drottningar. Orsaken till detta var att bina höll på med ett s k stilla drottningbyte.

Kvällens tema var "värutveckling" och i det andra samhället konstaterade deltagarna att denna var stark. Ett tecken på detta var att bina redan börjat anlägga svärmceller. För att motverka svärmning, revs cellerna, och ett par yngelramar flyttades över till ett svagare samhälle. Åke passade också på att demonstrera hur man vingklippte drottningen. Trots det lite kyliga vädret var bina mycket snälla och inte ett stick kunde noteras.

Margareta Lövgren tar emot vandringpriset för bästa honung av Olle Linderhjelm.

NT 1989-07-01

Honungsskörd biodlartema

Vikbolandets Biodlare har avslutat serien "Sommarkväll i Bigårn" på det naturskönt belägna Säby Gård i Östra Stenby, med Ruth Hanell som värd.

Kvällens tema var honungsskörd och under Åke Oscarssons sakkunniga ledning skattade man Ruths samhällen på de ramar som var klara att slunga.

Deltagarna fick härigenom en lektion i hur man bedömer att en ram är klar att skörda.

Kvällen var tillika sommar-möte och ordförande Olle Linderhjelm kunde inledningsvis konstatera att årets sommarkvällar blivit en succé, med ett genomsnitt på över 20 besökare per kväll.

Lite dramatik har även inrymts, när man en kväll hittade amerikansk yngleröta i ett samhälle. Även om det alltid är tråkigt att träffa på denna allvarliga smittsamma sjukdom, var tillfället det bästa. De flesta åskådarna hade inte sett denna sjukdom i verkligheten och fick en lärorik erfarenhet.

Olle Linderhjelm kungjorde också att styrelsen i år instiftat två priser, dels ett för högsta honungsskörd, räknat per samhälle, dels ett för bästa honung.

Vidare beslutade mötet att göra två investeringar. Den ena är en refraktometer, för att kunna mäta vattenhalten i honungen, och den andra är en anläggning för rensning av vax.

1989

Bi-möte med professor

Vikbolandets biodlarförening hademöte i veckan i Östra Husby bygdegård. Ett sjuttioti intresserade mötte upp, däribland inbjudna lantbrukare.

Åke Hansson från Lund, en av världens få professorer i bin berättade om binas betydelse ur nationalekonomisk synpunkt. De är inte djurvärldens enda pollinatörer, men de klart bästa. Det konstaterades under kvällen att bi- och växtoldare har mycket gemensamt. Besprutningarna diskuterades liksom biodlarnas önskemål om att mark som läggs i träda besås med gurkört och honungssört, växter som bina är mycket intresserade av.

NT 1/7 20

NT Onsdag 27 november

1991

Biodlare hade årsmöte

I gamla tingshuset, Östra Ny har Vikbolandets biodlare haft ett välbesökt årsmöte. Ur den digra verksamhetsberättelsen kan man läsa att Vikbolandet fått en egen bitillsyningsman under året, Jan Larsson heter han och bor i Dröstorp. Att utbytet mellan grannföreningarna och även längre bortifrån kommande biodlare har varit intensivt, framgår också.

Styrelsen inför kommande arbetsår ser ut som följande: ordförande Olle Linderhjelm, Anders Carlsson, Lars-Göran Arvidsson, Torsten Berglund och Åke Oscarsson.

Honungskommittén har haft ett drygt arbete med honungsbedömningen, och det blev Claes Hertzman som fick sig tilldelat vandringpriset för årets bästa honung.

Att den nya pålagan med redovisningsskyldighet och skattepåföljd har oroat många biodlare kunde konsulenten Erik Björklund från Sveriges biodlars riksförbund berätta om. Han kom just från en sammankomst med nuvarande finansministern Bo Lundgren där man bl a lämnat fram en protestlista med 38 500 namn. Man vill åtminstone komma i nivå med bär- kott- och svamplockare vad gäller redovisningsskyldigheten. Bo Lundgren lovade en ny utredning men var positiv till en förändring.

Dagens muntration bestod av ormar. Det var Mikael Oscarsson som hade med sig och förvisade stor och liten kungsboaorm, majsormen från amerikanska södern i olika färger och en kalifornisk "bandorm" även den i olika färger. Det är Mikael som själv avlar fram sina ormar. En orm av det snällare slaget var en regnbågsboa ca 1 m lång som barnen gärna fick bära på.

Samkväm och diskussioner om året som varit ett dåligt honningsår avslutade mötet.

Träff för biodlare

Biodlarna på Vikbolandet hade sitt sommarmöte på Mauritzberg i tisdags kväll. Det var en stor skara både Vikbolandsbiodlare samt inbjudna från Söderköpings och Norrköpings biodlareföreningar som samlades i solskenet på gårdsplanen hos Åke Oscarsson, årets värd. Det blev ett besök i kapellet samt guidad rundvandring i slottet innan man kunde bänka sig för att diskutera nyheter såsom leveransavtalen med Honungsförmedlingen och den stundande honungsskörden.

Vikbolandets biodlare är en förening med anor. Det kunde man konstatera då ordföranden läste högt ur gamla årsmötesprotokoll. Redan 1916 bildades Gåssättraortens Biodlarvänner för att få flera efterföljare på Vikbolandet. 1967 slogs de då kvarvarande Östkinds- och Björkekinds Biodlareföreningar samman till Vikbolandets Biodlare som idag är en livaktig förening med ca 40-talet aktiva biodlare.

Utbytet mellan biodlarföreningarna kan vara varierande, men vikbolänningarna är utåtriktade och har fått en inbjudan att delta i Farsta Södertörns Biodlarförenings 80-årsjubileum i slutet av oktober.

Honungens dag utanf
ICA i Östra Husby
1990?

Honungens dag
Försäljnings-
bordet

Djurmässa i
mässhallarna,
Norrköping

Honungens dag utanför
ICA i Östra Husby
1990?

25-årsjubileum för Vikbolandets biodlare

KARIN LINDERHJELM

Vikbolandet

Redan någon gång i mitten av 1600-talet fanns det en präst i Östra Stenby som var intresserad av biodling. Isacus Erics hette han och han skrev en handbok om bihantering.

Trots det så fyller Vikbolandets biodlareförening inte mer än 25 år i år. Det kommer sig av att det i början av seklet, då man började organisera sig, bildade flera biodlareföreningar. Vikbolandet är ganska stort och avstånden var längre förr i tiden.

Redan 1916 bildades Gåsätterortens Bivänner. De flesta medlemmarna kom från Jonsbergstrakten men även från Rönö och Härads-hammar. Man bytte namn 1932 till Östkind's Biodlareförening. Antagligen fick man med flera nya medlemmar på

detta sätt, dokumentationen från denna tid är dock bristfälligt. Upprop har gått ut vid flera tillfällen om att man önskar få in gamla protokoll, klipp och dylikt.

Biodlare ifrån Rönö och Östra Ny bildade sin egen förening 1928 och bytte namn till Björkekinds Biodlareförening. Dessa två, Östkind och Björkekind, beslöt 1967 att gå samman och det är nu 25 år sedan som denna nygamla biodlareförening bildades.

Vikbolandets biodlareförening är idag en livaktig förening med 60-talet medlemmar. De senare årens ökning av oljevästodling har gjort att Vikbolandet är gynnsamt för biodling, likaså är naturen i övrigt rik på flora som passar bin. Det är gott om både törnrosor och ljung, lind och klöver. Även dagens åkrar som ligger i träda ger tillskott till florran i form av tistlar, en bra biväxt.

Vikbolandets biodlare firade i helgen sina 25 år med en utfärd till Aspöja. Färden gick från Arkösund med fiskebåt. Med på färden var Sveriges Biodlares Riksförbunds ordförande Lennart Nilsson, även länsförbundet och Norrköpings Biodlareförening var representerade med Åke Fredriksson respektive Bo Holmström. □

Torgny af Forselles räknar in deltagarna före avfärd.

- 1 Torsten Berglund
- 2 Birgitta Berglund
- 3 Britta Wikelöv
- 4 Inga Wernström
- 5 Sven Wernström

- 6 Gunnar Karlsson
- 7 Åke Fredriksson, länsordf
- 8 Britt-Marie Strålman
- 9 Sten "Stesse" Carlsson
- 10 Thore Nilssons fru

- 11 Torsten Wikelöv
- 12 Thore Nilsson
- 13 Per-Henrik Brolinsson
- 14 Olle Linderhjelm

Två av våra äldre
gentlemän, Torsten
Wikelöv och Thore
Nilsson

Riksförbundsordförande
Lennart Nilsson och
länsordförande Åke
Fredriksson kollar in buffén.
Björn Aronsson med ryggen
mot bild

Olle Linderhjelm,
dragspel och Sven
Wernström gitarr leder
allsången

Från vänster: Åke
Fredriksson,
länsförbundsordf. Olle
Linderhjelm, ordf.
Vikbolandet

Karin Linderhjelm, Lennarts
fru, Lennart Nilsson,
riksförbundsordförande

Fikapaus på hemvägen. Till
vänster Torsten Wikelöv och
Thore Nilsson med fruar.

Till höger Anders Ionzon
med familj.

I bakgrunden till höger Jan
och Britt-Marie Strålman.

Hur vi fick en föreningsbigård

LARS-GÖRAN ARVIDSSON

Sommaren 1997 gick jag och funderade på om vi inte i vår förening, Vikbolandets Biodlare, skulle ta upp tanken på en föreningsbigård igen. Ja planer har funnits längre tillbaks, men de hade av olika anledningar runnit ut i sanden.

Jag tyckte att vi saknade en fast punkt i föreningen. En föreningsbigård skulle kunna fylla funktioner såsom:

- vara en träffpunkt för traktens biodlare
- göra propaganda för biodling för att få fler biodlare
- praktiskt utbilda nybörjare och fortbilda etablerade biodlare
- bedriva avelsarbete, för att successivt förbättra bistammen

Samtidigt hade min vän, biodlar-kollega och granne Anders Carlsson haft samma funderingar. Inte nog med detta, vi hade båda tittat på den bygdegård, Ö Stenby-Konungsunds Bygdegård, som ligger strax intill oss. Den ligger centralt på Vikbolandet, såttillvida att den ligger vid den stora väg där den mesta trafiken passerar, och alltså är lätt att nå. Det finns gott om plats i omgivningarna, och trakten erbjuder bra förutsättningar för biodling, både för honungsproduktion, och friparning av drottningar. Dessutom tyckte vi att det inte skulle skada med lite mera verksamhet i bygdegården, som tyvärr inte utnyttjas fullt ut.

Planerna tar form

Eftersom vi umgås ganska flitigt dröjde det inte länge förrän vi började prata om vår gemensamma idé, och började skissa på ett koncept. Det gick ut på att vi skulle bygga upp en bigård, dock inte för stor. Detta för att inte ta för stor tid i anspråk för skötsel eftersom vi tänkte att det skall ske med frivilliga krafter. Dock tillräckligt stor för att dels kunna fungera som undervisningsbigård, och dels ge tillräcklig avkastning för att vara självbärande. Tre samhällen befanns vara lagom. Detta baserades på att all ho-

ning skall levereras till HF. Vi skulle anskaffa en Friggebod, där vi kan slunga honung och förvara material. Bygdegården skulle utnyttjas som samlingslokal för medlemmarna, med möjlighet att koka kaffe m m. Dessutom skulle vi enkelt kunna koppla ström och vatten från bygdegården till Friggeboden.

Vid höstens första styrelsemöte presenterades våra tankar inklusive en driftsbudget för styrelsen. Planerna fick dess gillande. Det beslöts att ta en kontakt med bygdegårdesföreningen tills nästa styrelsemöte. Kontakten med bygdegårdsföreningen utföll positivt. Man såg ett mervärde i att vi fanns etablerade i anslutning till dem. Enda invändningen var att kuporna bör placeras en bit bort. Detta med omtanke om bina, eftersom överförfriskade personer vid de fester som ibland förekommer, inte skulle frestas till skadegörelse. Nästa styrelsemöte beslöt att vi skulle förelägga förslaget för årsmötet. Innan dess skulle vi ta fram en bättre kalkyl, samt inte minst kontakta markägaren, eftersom marken där vi tänkte placera kuporna inte tillhör bygdegården.

Kontakten med markägaren utföll även den positivt, och årsmötet presenterades kalkyler och handlingsplan. Styrelsen fick årsmötets förtroende att gå vidare med projektet och ta nödvändiga beslut.

Det är mycket arbete och social samvaro innan allt är klart. Här ser vi några glimtar från grundläggning, fika, pålastning av boden och det stora lyftet på plats.

Finansieringen

Vi hade lagt en tuff finansieringsbudget, men det gjorde vi för att verkligen kunna hålla kostnaderna nere, och därmed få bigården självbärande och inte i framtiden tära på föreningens ekonomi. Vi var dock redan från första början på det klara över att föreningen självt inte skulle orka ta hela investeringen utan sponsorer måste till. Bland annat räknade vi kallt med att medlemmar och företag i trakten skulle skänka en del material. Därutöver tillskrev vi organisationer och företag som kunde tänkas ha ett intresse av att en föreningsbigård kom till. Vi fick härvidlag ihop 60% av budgeten i kontanter. Två föreningsmedlemmar skänkte kupor, likaså skänkte två av

Foton: Lars-Göran Arvidsson, Margareta Löfgren och Gunilla Oscarsson.

våra stora biredskapstillverkare utrustning. Därmed såg vi att vi skulle kunna ro iland projektet med bibehållen stabil föreningsekonomi.

Arbetet börjar

En vacker vårväll samlades vi och röjde ur en plats i den skogsdunge där kuporna skulle stå. Senare grusade vi upp en bädd för kuppallen. Då bestämde vi också plats för Friggeboden, i ett fint läge mellan några björkar. Problemet var att marken inte var plan, utan behövde fyllas upp. Vi kontaktade traktens stora krossverk, som skänkte ett lass material och en åkare ställde välviligt upp med gratis transport. Sedan var det bara för en av våra föreningsmedlemmar att ta grävskopan och plana ut.

Bina på plats

På sommarens första medlemskväll, som vi kallar "Sommarkväll i bigårn" blev vi lovade ett samhälle och en avläggare av generösa medlemmar. Vi som odlar drottningar lovade att förse dem med nya drottningar av god härstamning. Den 8 juli placerades den första avläggaren på kuppallen, och därmed var föreningsbigården igång. Så småningom kom även det andra samhället på plats, och båda invintrades lyckligt med Bifor. Vi lyckades också komma över en nästan ny slunga och diverse annan utrustning till ett mycket förmånligt pris.

Friggeboden

Nu återstod att få tag i en Friggebod. Eftersom vi inte skulle behöva boden under 1998, hade vi inte ännu lagt ner så mycket arbete på detta. Vi sökte efter en begagnad bod, men tillgången var obefintlig. Samtidigt tog vi in priser på en ny bod. Vi fick ett mycket bra pris på en isolerad bod av gymnasieskolans bygglinje, men trots detta skulle budgeten spricka.

En oisolerad bod skulle rymmas inom budgetramarna i det pris vi fick av kriminalvårdsanstaltens snickeri. Då stod oss lyckan bi, när en medlems släktingar erbjöd oss att gratis få en isolerad och inredd bod. Problemet var att den fanns i Stockholmstrakten

Äntligen på plats! Friggeboden är framme och snart klar för användning. De ansvariga för arbetet pustar ut och är nöjda. Det första samhället är snart också iordningställt. Foton: Lars-Göran Arvidsson.

och stod lite illa till på deras tomt.

Kontakter togs med transportfirmor och till att börja med såg det mörkt ut. Det skulle behövas separat lyftkran att få på boden på flaket, och därmed bli för dyrt. Vi tänkte till en gång till, och kom fram till, att om man offrar gräsmattan kommer vi till med kranbilen och kan lyfta på. Vi lovade våra givare att återställa gräsmattan, och därmed var det fritt fram. Samtidigt fick vi kontakt med en åkare som gav oss förmånliga villkor.

Tillstånd för bred transport införskaffades hos Vägverket, och en tidig morgon i november for en styrka på fyra personer upp tillsammans med kranbilen. Efter en del vedermödor, ja pålastningen var nära att misslyckas, kom man iväg två timmar försenade med följebil och varningsljus, men utanför de tidsramar som anvisats av Vägverket. Under tiden hade folket hemma förberett ankomsten och lagt ut grundstenar. När bilen vid middagstid lyckligen anlände, kunde vi omedelbart lyfta boden på plats. Ännu ett stort steg var avklarat.

Vinterpaus

Nu har vi tagit vinterpaus, men snart börjar planeringen inför nästa säsong. En hel del arbeten återstår innan bo-

den blir som vi vill ha den. Och vi väntar med spänning på att få börja plocka med våra samhällen. Från maj månad och framåt kommer det att bli många kvällar med öppet hus, och i sommar skall vi förstås ha en festlig invigning.

Hoppas du blir inspirerad

Med denna artikel vill vi visa för andra föreningar, att det trots allt inte är så svårt att etablera en föreningsbigård.

Genom att samverka med annan förening som redan disponerar mark och lokaler kan man som vi hitta en lämplig plats.

En realistisk investerings- och driftskalkyl, visar om det hela går att genomföra ekonomiskt.

En bra planering gör att det hela fungerar smidigt. Driv arbetet i projektform.

Utnyttja de kompetenser och det kontaktnät som finns i föreningen.

Engagera många medlemmar så går jobbet lättare, men var en liten kärntrupp som håller ihop det hela.

Vi delar gärna med oss av ytterligare erfarenheter. Ring då Lars-Göran Arvidsson, 011- 34 40 28 eller Anders Carlsson 011- 34 41 79. □

Grunden är viktig.
Anders Ionzon Kollar

Klart att lyfta på
Friggeboden

DET STORA LYFTET

Anders Carlsson gör några justeringar på taket

Några nöjda deltagare från arbetet. Fån vänster,

Lars Nilsson, Torgny af Forselles, Anders Carlsson, Anders Ionzon, Margareta Löfgren

Norrköpings Tidningar
Troligen juni 1999

Foto: MIKAEL STRAND

BIN En föreningsbigård ska få upp intresset för biodling. På Vikbolandet finns 50 biodlare och i Norrköping 100. Men det behövs många fler. Både för honungens skull och för växtlivet. Det anser Vikbolandets biodlare. Därför har de gått samman och bildat ett centrum för biodling vid Östra Stenby-Konungsunds bygdegård.

Del 1, sidan 5

En bisyssla som ger honung

EVA MOLIN KYLBERG

Norrköping

Det finns för få biodlare. Svensk honung har blivit en bristvara. På Vikbolandet har biodlarna därför öppnat en föreningsbigård för att få fler intresserade av biodling.

Östra Stenby-Konungunds bygdegård har blivit centrum för biodlarna på Vikbolandet.

I trädningen bakom bygdegården har biodlarna placerat ut tre bisamhällen. I rapså kern strax bredvid har bina gott om nektar att suga.

En träffpunkt

Platsen är tänkt att bli en träffpunkt för biodlare. Här ska det hållas kurser för intresserade och nybörjare. Här ska biodlarna också bedriva avelsarbete, för att få fram snälla och lugna bin.

– Det är som ett gift, när man blir stucken av den här hobbyn, säger Lars-Göran Arvidsson.

Han är hängiven biodlare och medlem i Vikbolandets biodlare.

Bina i en av kuporna kommer från Åke Oscarsson, en av dem som varit medlem längst i Vikbolandets biodlare.

Hemma har han 50 bisamhällen.

– Då är det inte längre än hobby utan mer än bisyssla, säger han.

Bokstavligt talat en bisyssla. – Gulitalienska bin, säger han och tar av locket till bikupan.

Ett dovt surr hörs från bisamhället.

– Ett vackert ljud, tycker Åke Oscarsson.

För att bina ska hålla sig lugna blåser han in rök. Då tror nämligen bina att det är skogsbrand på gång och att de kanske måste lämna sitt bisamhälle.

– De tankar magarna fulla med honung så att de blir lite trötta och loja, säger Lars-Göran Arvidsson.

Det översta lagret i ett bisamhälle kallar de för skattlådan. Där har bina samlat sin honung.

Fakta/Biodling

Biodling finns övre större delen av världen.

Förutom honungen är bivaxet en viktig råvara, som används i bland annat kosmetika.

Redan i de svenska medeltida landskapslagarna reglerades biodlarnas rättigheter och skyldigheter.

Den första statistiken över biod-

ling i Sverige började föras 1750. Då fanns 30 135 bisamhällen i landet. Två tredjedelar levde i stockar och en tredjedel i halmkupor.

Honungen användes både som sötningsmedel och i mjödtillverkningen.

Källa: nationalencyklopedin

Bisamhället från Åke Oscarsson börjar bli dags att tömmas på honung.

På Vikbolandet finns 50 biodlare, berättar Lars-Göran Arvidsson. I Norrköping 100 och i hela landet 13 000.

– I hela riket skulle det behövas dubbelt så många biodlare, säger han.

Tack vare bina

Bin behövs både för att honung är gott men framförallt för att bin är viktiga för att det ska bildas blommor och frukter, säger Lars-Göran Arvidsson och Åke Oscarsson.

– Se vad smultronen är stora här, det är tack vare bina, säger Lars-Göran Arvidsson och pekar på marken där söta, röda smultron växer i mängder.

En stor del av alla vilda blommor är beroende av bin och andra insekter för sin pollination. Också fruktträd och trädgårdsväxter behöver bin för att pollineras.

Lars-Göran Arvidsson äter honung varje dag.

– Jag har honung i teet och på

smörgåsen, säger han.

Honung tröttnar man aldrig på, försäkrar han.

Inte på biodling heller.

– Har det gått en dag utan att jag tittat till mina binsamhällen, då får jag lite abstinens, säger han.

Biodling är inte särskilt svårt, menar Lars-Göran Arvidsson och Åke Oscarsson. Dessutom är det en hobby som så småningom ger inkomster när man kan börja sälja sin honung.

– Den svenska honungen räcker inte till, säger Lars-Göran Arvidsson.

Hans egen favorit är vårhonung med inslag av maskros.

Blir bina som husdjur när man håller på med biodling?

– Ja, jag blir faktiskt lite ledsen när jag råkat klämma ihjäl ett bi, säger Lars-Göran Arvidsson.

Fjolåret var ett dåligt honningsår, för sommaren var regnig och kall. I år ser det mycket bättre ut, tycker Åke Oscarsson och Lars-Göran Arvidsson.

På lördag kommer landshövding Björn Eriksson och inviger föreningsbigården.

Då ska föreningen också ha en datahörna där de visar biodlingssidor på Internet, sätta upp en bikupa med glasväggar och visa hur man slungar honung. □

Föreningsbigården invigd

LARS-GÖRAN ARVIDSSON

Bitidningen

nov/dec 1999

Jag har i en tidigare artikel berättat om hur vi i Vikbolandets Biodlare arbetat för att anlägga en föreningsbigård vid Ö Stenby, Konungunds Bygdegård.

Vi vintrade in två samhällen. De fick var sin hink Bifor. I början av april var det full fart i båda kuporna, men när vi kom dit i början av maj hade det ena samhället dött av svält, och det andra var i omedelbart behov av stödfodring. Naturligtvis förbannade vi oss själva som inte i tid kollat att foder fanns, och det är bara att konstatera att en biforhink är för lite.

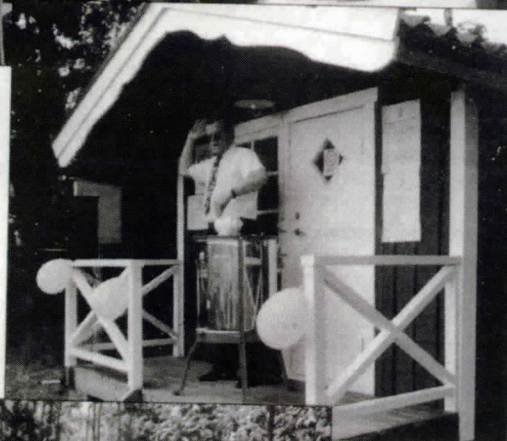
Nåväl, generösa föreningsmedlemmar ställde villigt upp med två avläggare, så när det lördagen den 3 juli var dags för stor invigning, var det full fart i bigårn. Invigningen arrangerade vi i form av Biodlingens Dag, där allmänheten var inbjuden. Dagen till ära hade vi ett strålande högsommarväder, den blågula flaggen smattrade i sommarvinden, och bina jobbade intensivt med att hämta nektar från ett klargult rapsfält rakt över vägen.

Vi började med en lunch för föreningens medlemmar och speciellt inbjudna gäster, såsom sponsorer, representanter för grannföreningar, länsförbund och SBR. Under desserten som bestod av färska jordgubbar, vispad gräddde och nyslungad honung hölls många tal, och gåvor överlämnades. Nu anlände också dagens hedersgäster, vår populära landshövding Björn Eriksson med fru Helena. De fick också tillfälle att njuta av desserten och åt med stor uppskattning.

Under tiden hade massor av besökare samlats utanför Bygdegården, och snart nog var det dags för själva invigningscermonin. Vår ordförande Torgny af Forselles inledde med en kort berättelse hur bigården kommit till. Sedan höll landshövdingen ett eminent invigningstal under temat "BI". Under det att han förklarade bigården invigd, startades honungs-

En stor och förväntansfull publik njuter i det vackra vädret innan invigningen. Th förklarar landshövding Björn Eriksson föreningsbigården invigd. Foton: Lars-Göran Arvidsson

Lars-Göran Arvidsson visar det intresserade landshövdingparet livet i kupan. I förgrunden Åke Oscarsson. Foto: Torgny af Forselles.

Bitidningen november/december 1999

15

slungan för att slunga årets första honung, och ceremonin avslutades med en trumpetfanfar. Björnar är ju som bekant förtjusta i honung, och landshövding Eriksson är inget undantag. Därför fick han naturligtvis ett par burkar honung med sig hem liksom en föreningströja och dito keps.

Därefter hade vi öppet hus med olika bemannade stationer:

—Bigården, där vi visade bin och

kupor

- Biboden med honungslungning
- Observationskupa
- Ett informationsbord med broschyrer, litteratur och kassetter med bin och drottning
- Försäljning av honung, honungssenap och vaxljus, liksom ett par lotterier
- Video med förevisning av bifilmer.

Folk gick runt, tittade, frågade och

samspråkade. Inte minst landshövdingeparet, som tog sig en noggrann titt i både kupor och slungbod, under det att de frågade vetgirigt. Vi bjöd på kaffe med dopp och emellanåt underhöll delar av Dagsbergs Dragspelsgång med musik och sång. Publiken som bestod både av biodlare andra intresserade trivdes verkligen, och vi fick kontakt med flera som kanske i framtiden vill bli biodlare. □

Invigning av vår
första
föreningsbigård 4 juli
1999

Ordförande Torgny
af Forselles hälsar
välkommen

Landshövding Björn Eriksson
Förrättar invigningen genom
att starta slungan

TACK
till alla våra
sponsorer

VÅRT VARMA TACK TILL NEDANSTÅENDE BIDRAGSGIVARE SOM HJÄLPT
TILL ATT FÖRVERKLIGA DENNA FÖRENINGSBIGÅRD

Christina och Lennart Kalén
Östergötlands Hushållningssällskap
Östergötlands läns Biodlareförbund
MS Biredskapsfabriken AB
Dure Elteknik AB
Nilsson & Hertzman AB
Studieförbundet Vuxenskolan
Vikbolandet

ICA Ö Husby

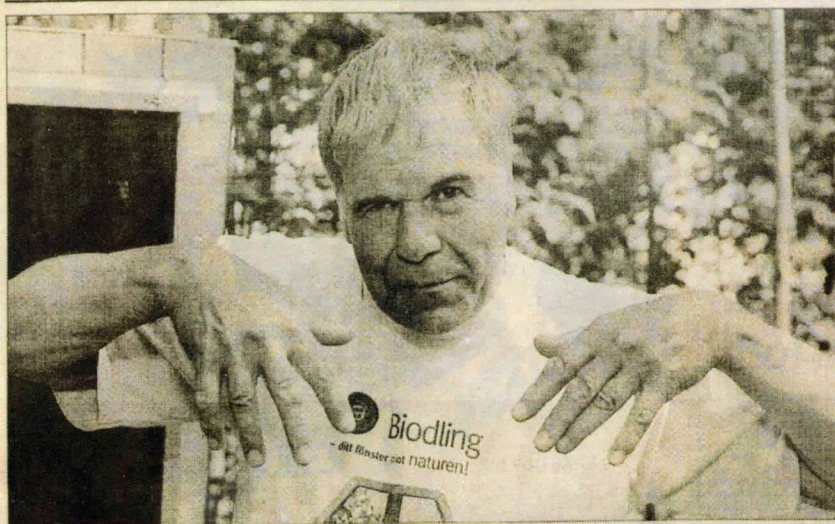
Vikbolandets kommunalnämnd
LRF Östergötland
SBR:s Honungsförmedling AB
Joel Svenssons Vaxfabrik
Johnny Erlandsson
Pierre Nilssons Åkeri AB
Föreningsmedlemmar, ingen
nämnd och ingen glömd

Den talrika publiken
trivdes i det vackra
vädret.

Björnar gillar honung.
Landshövdingen inget
undantag och han passar på
att bunkra lite. F.ru Helena i
bakarunden

Allergisk odlare. Tidigare var Henry Askerlund allergisk mot bin. - Jag lät den sticka mig på händerna till jag blev immun, säger han. FOTO: MARIA QVARELL

Norrköpings Tidningar
gjorde ett bra reportage.

Originalklippet i plastfickan.

”Arg som ett bi” gäller inte längre

VIKBOLANDET
Vikbolandets biodlarförening invigde i lördags sin nya bigård. Utbildning av nybörjare och avelsarbete för att få fram nya bistammar pågår. Ett praktiskt exempel på att det är möjligt att bli immun mot bistick finns också där.

Talesättet ”arg som ett bi” ger inte biodlaren Åke Oscarsson någonting för.

- Det stämde bättre förr i tiden, men nu när vi avlat fram nya bistammar är de så snälla så, säger han.

Genom att korsa bin från olika bistammar, eller bisamhäl- len, går det att avla fram en ny drottning. Denna drottning skapar en ny bistam, som förhoppningsvis får bättre egenskaper.

Studiecirklar

Utbildningen av nya biodlare sker genom en studiecirkel.

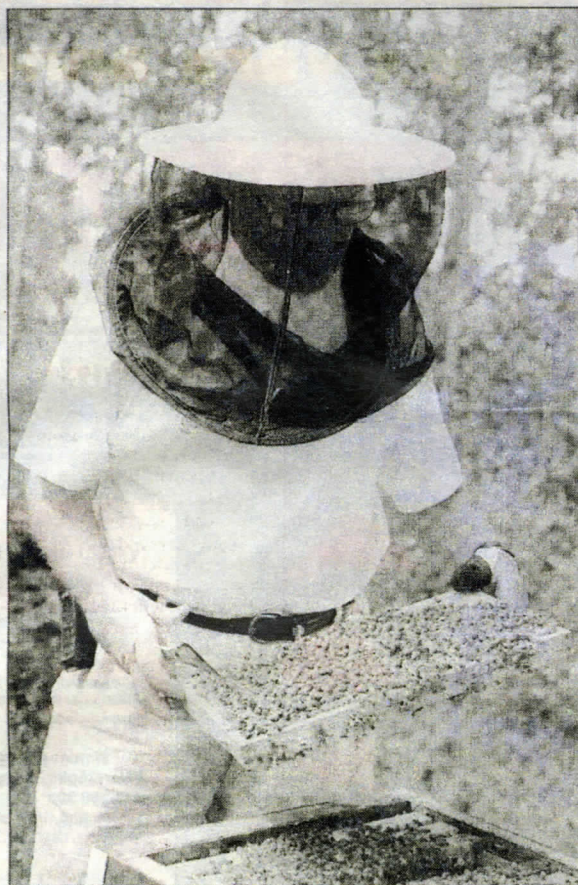
- Först har vi fem praktiska lektioner ute hos bina. Sedan gräver vi ner oss i böcker i fem lektioner, säger biodlare och in- vigningsansvarige Lars-Göran Arvidsson.

Efter studiecirkeln blir nybör- jaren tilldelad en fadder som ger råd och hjälper till i början av biodlarkarriären.

Ekonomiskt viktiga

Biodling är inte bara en hob- by. Biodlaren själv får honung som går att sälja. Framst är dock att bina är väldigt viktiga vid pollination. Efter bipollina- tion ökar både kvaliteten och kvantiteten av skörden. Till ex- empel oljeväxter ger både större och fler frön.

Bredvid deras bikupor står en

Onödigt huva. Biodlare Lars-Göran Arvidsson tycker inte att det behövs någon huva i vanliga fall. Nuförtiden är bina så snälla.

hallonbuske vars grenar är ful- la med kart.

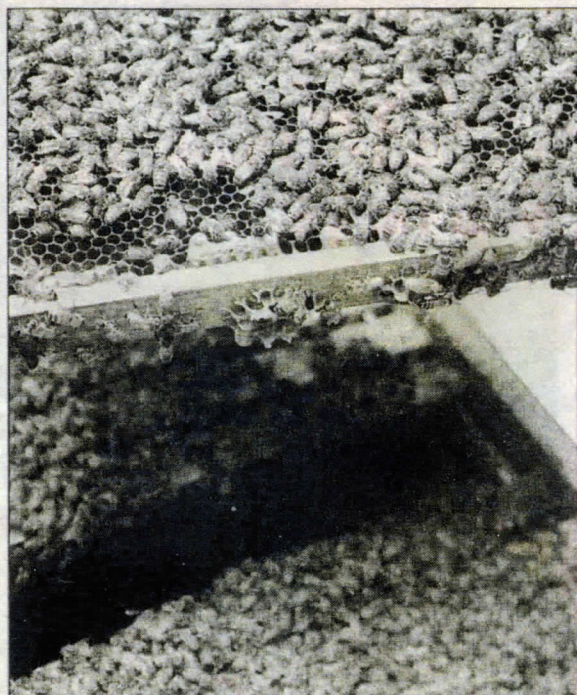
- Utan bina skulle inte de där hallonen vara så där fina, säger Lars-Göran.

Biallergi

Många människor är rädda

för bin. Vissa är också allergis- ka mot dem. För dessa kan ett stick vara dödande. Biodlare Henry Askerlund berättar om sin allergi

- Jag började odla bin 1947. Då visste ingen någonting om allergi, säger han.

Färdig för slungan. Nu är det dax att slunga fram bina ljuva söt- ma, honungen.

Till en början blev Henry mycket sjuk varje gång han blev stungen av ett bi. För att inte svimma var han tvungen att gå och lägga sig då. Ett flertal gånger blev han mycket sjuk.

Gav inte upp

Henry slutade inte med biod- ling på grund av några bistick. Han började att vara fullt på- klädd med biodlarhatt och allt, förutom en liten detalj. Han hade inga handskar på sig.

På så sätt lät han bina sticka honom på händerna. Händerna svullnade upp, men gifet stan-

nade där. Nuförtiden syns det inte ens som ett myggstick när han blir stungen av bin.

Allergiforskning

På senare år har det skett om- fattande forskning om biallergi. Henry Askerlund är en av för- sökspersonerna.

Nuförtiden går det för bialler- giker att gå till sjukhuset och få doser av bigift insprutat i blo- det. Doserna ökar mer och mer, tills personen blir immun mot giften.

MIKAEL ELOFSSON

Bottensnickare på Vikbolandet

På föreningens vintermöte diskuterades om vi gemensamt skulle tillverka redskap. Eftersom varroan har närmat sig Vikbolandet med stormsteg och nu finns konstaterad bara på några mils avstånd slog sig några medlemmar samman i en grupp för att tillverka bottnar lämpliga för biodling med varroa. Föreningens eldsjäl Åke Oscarsson ställde upp som sammanhållande. Han skaffade dessutom allt material och sågade till alla delar i rätt mått. Återstod alltså att sätta samman bottenarna. Detta skedde under gemytlig samvaro i Vikbolandsskolans slöjdsal, som vi fick låna under överinseende av slöjdläraren Anders Carlsson, tillika kassör i föreningen.

Konstruktionen har tagits fram av föreningsmedlemmar för flera år sedan. Huruvida den överensstämmer med SBR:s standardbotten visste vi inte, men det är en enkel konstruktion utan en massa finesser och som vi tror skall fungera bra för kontroll av varroa. På en träram har spänts ett rostfritt nät med maskvidd 3x3 mm. Över nätet vilar yngelrummet på 10 mm höga lister (bigång) och under finns en utdragbar skiva där nedfallet samlas. På ramens sidor mellan nät och skiva har vi på varje sida borrarat upp 6 st 15 mm ventilationshål som är försedda med insektsnät.

Lars-Göran Arvidsson

Slutmontering i Vikbolandsskolans slöjdsal. Längst fram föreningens ordförande Torgny af Forselles.

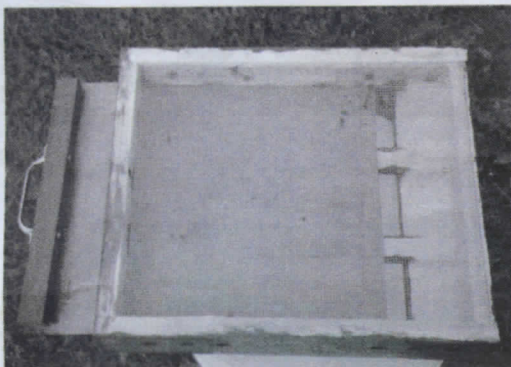

Carina Sigurd monterar glidister för utdragsskivan.

Åke Oscarsson häftar fast nätet.

Slutresultatet efter målning.

Bottensnickarkurs
hösten 2002

MINNESORD

Arbetade hårt för biodlingen

Olle Linderhjelm, Östra Stenby, avled den 9 december. Han blev 80 år gammal. Hans närmast anhöriga är hustrun Karin, samt barnen Ann och Ola med familjer. **NT**

Olle Linderhjelm.

I början av 1980-talet dök det upp en "Stockholmare" i Vikbolandets Biodlarförening. Det var Olle, som hade gått nybörjarkurs i Stockholmsföreningen Wermdö Skeppslag och skulle börja med bin vid sitt fritidshus i Östra Stenby på Vikbolandet. Efter några år fick han anställning som chef på Fosselius & Alpens Norrköpingsfilial, byggde om sitt fritidshus och flyttade permanent till Vikbolandet.

Som alltid när Olle bestämt sig för något tog han sig an sin nya hobby med stor entusiasm. Efter bara något år kom han in i styrelsen och 1988 valdes han till ordförande, som han var till 1995. Efter att han lämnat styrelsen fick han många gånger förtroendet att leda föreningens årsmöten.

Olles erfarenheter från

marknadsföring och företagsledning satte omedelbart sina spår i styrelsearbetet, och ett arbete med att göra både föreningen och i synnerhet biodlingen känd för omvärlden påbörjades. Vi deltog i många lokala arrangemang på Vikbolandet och blev på så sätt mera kända.

Olle var också den som tog fram föreningens unika logotyp. Logotypen har sin grund i hembygdsföreningens märke, som vi fick tillstånd att använda, och knyter an till Vikbolandets tre härader, varav Östkind och Björkekind ingick i namnen på de två biodlar-

föreningar som efter sammanslagning blev Vikbolandets Biodlareförening.

Olle var väldigt medial och missade aldrig ett tillfälle att göra reklam för sin hobby. Han medverkade av och till i olika medier såsom radio, tv och tidningar. I föreningsarbetet arbetade han hårt för biodlingens utveckling. Han var här en viktig kugge i det team som ledde studiecirkel för våra nybörjare liksom att han sedan blev fadder för många av dem. Så sent som i våras medverkade han med ett utbildningspass för våra nybörjare.

Olle månade också om att vi skulle ha trevligt på våra möten, och att det inte bara handlade om bin utan att vi hade inslag av kultur och annat trevligt, och då helst med anknytning till Vikbolandet. Detta gällde speciellt på årsmötena, vilka han även efter att han slutat som biodlare försökte delta i.

Hans erfarenheter från företagsvärlden kom också till nytta på riksnivå. Han var under flera år styrelseordförande i det av Sveriges Biodlares Riksför-

Han var en viktig kugge i det team som ledde studiecirkel för våra nybörjare liksom att han sedan blev fadder för många av dem.

bund då ägda dotterbolag Svensk Honungsförmedling AB.

Olle var väldigt karismatisk och han lämnade inte någon oberörd. Han förde under sin tid som styrelseledamot och ordförande föreningen framåt och lade grunden till den dynamiska förening vi nu är. Vi kommer att sakna honom i vår krets.

För kamraterna i Vikbolandets Biodlare

ANDERS IONZON

ordförande

LARS-GÖRAN ARVIDSSON

sekreterare

Fotnot: Olle Linderhjelm's dödsannons var införd i NT den 14 december.